

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годі по полудні.

Реданція і Адміністрація: улица Чарнецького ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати поштової.

Рекламації незапечатані вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в агенції дневників пасажа Гавсмана ч. 9 і в п. к. Старостах на провінції:

на цілий рік зр. 2-40
на пів року „ 1-20
на чверть року „ —60
місячно . . . „ —20

Поодинокое число 1 кр.
З поштовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5-40
на пів року „ 2-70
на чверть року „ 1-35
місячно . . . „ —45

Поодинокое число 3 кр.

Вісти політичні.

(Комунікат мужів довіря німецьких партій. — До ситуації. — Єзуїти в Німеччині. — Іспанія)

Комунікат о вчерашній конференції мужів довіря всіх партій німецьких звучить так: „З причини порушеної мужами довіря німецької партії людської справи в ціли наради мають стреміти лиш до поставлення спільних народно-політичних жадань німецьких партій. Они не стоять в ніякій звязи зі змаганнями стремлячими до погодження ся а навіть до порозуміння з правительством“. — Під koniecь засідання, котре в справі дороги, по котрій треба поступати, виказало повну одностайність, установлено для поодиноких частий краю окремих референтів і поручено їм, щоби предложили свої внесення в як найкоротшім часі.

Reichswehr так пише о ситуації: Множать ся голоси, котрі заповідають близький koniecь сумній теперішній ситуації. Дійсно ціла парламентарна комедія не має ніякого практичного значіння... Від теперішнього парламенту нема чого сподівати ся. Говорять отже в парламентарних кругах, що палата послів з кінцем слідуемого тиждня має бути відрочена, а польські газети заповідають також недалеко відрочене палати послів. — В противности до сих вістий о відроченю палати послів, доносять в Відня до берлинської „Kreuz-Ztg.“, що у високих кругах політичних, котрі не конче мусять

бути кругами міністерскими, беруть на увагу розвязане парламенту, а скоро лиш буде ся знати як стоїть справа з Угорщиною, то й прийде до того. Правительство вже із межинародних взглядів не може допустити до того, щоби обструкція не допустила до ухваленя закона о контингенті рекрутів. Вість ся однакж — як каже Reichswehr — здаєть бути неімовірною, бо розвязане палати і нові вибори не поліпшили би ситуації, а зробили би лиш приелугу радикальним партиям, котрі з нових виборів обіцюють собі нові усніхи.

Зі взгляду на ситуацію заслугує на увагу також і слідуоча вість з Відня, яку одержали „Narod. Listy“: По оногдашній авдиенції президента міністрів гр. Туна відбула ся в парламенті підчас читаня інтерпеляцій рада міністрів. По засіданю знов зібрало ся у шефа кабінету кількох членів клубу консервативної більшої посілости. По тій нараді відбуло ся знов засідане того-ж клубу. Рівночасно зібралась була парламентарна комісія Кола польского і в присутности міністра Судзейовича радила через три години. Обом тим конференціям приписують велику вагу.

З Відня доносять, що ситуація політична єсть запугана. Як в кругах правіці так і лівиці сумнівають ся, чи дасть ся довести до якогось порозуміння. (Наведений повисше комунікат не лишая вже ніякого сумніву). Єсть погляд, що парламент буде ще через якийсь час радити, нездібний до праці, а відтак палата послів буде відрочена, так, що відбуде ся ще лиш кілька засідань. Що стане ся в будучно-

стп, не звістно. Наколи би гр. Тун ще удержав ся, то правив би якийсь час при помочи §. 14 а в осени булаби би палата послів скликана на коротку сесию. Однакж опираючись на §. 14 гр. Тун мав би завсїгди взгляд на парламентарну більшість т. е. на правіцю. Взгалі однакж не звістно, чи по відроченю парламенту гр. Тун міг би удержати ся, чи не настане зміна кабінету а вслід за тим розвязаня Ради державної. Впадаючим в очи єсть острый тон ческих газет, котрі доказують, що в теперішній хвили не може бути й бесіди о якімсь порозуміню.

Німецький парламент ухвалив оногди на внесенне центра зараз в першім і другім читаню скасоване закона забороняючого Єзуїтам перебувати в Німеччині; за сим внесенем голосували соціальні демократи і партія вольнодумна.

Іспанські газети не перестають доказувати, що положене на Филиппинах єсть дуже поважне і можна кождої хвилі сподівати ся ворожого конфлікту межі Филиппинцями а Американцями. — Після „Imperial“ стратила Іспанія в послідній війні на Кубі 80.000 воляків, з котрих пайбільша часть вигинула внаслідок недуг. На Кубі стоїть ще 21.000 іспанських воляків, котрі в пайблизшім часі мають бути привезені до Іспанії.

11)

В ДЖУНГЛЯХ.

(З англійского — Ред'ярда Кіплінга).

(Дальше).

Коли громадский стрілець побачив чужого хлопця, почав зараз розповідати про тигра, що вхопив був сінка Мессуи. — То певно! — казав він. — То не був тигр, лиш душа недоброго старого лихваря, котрий тут перед многими літами помер. А за кару душа его влізла в тигра. То річ певна і я сам міг би Вас о тім переконати. Тигр храмає, як ми то виділи по его тропі, а ви чей пригадаєте собі, що той старий скушар, Пуруп Дас, був на одну ногу кулявий... а то від того, що его судня раз побив за его лихварство... від того часу він і храмав... та й добре ему так... добре ему стало ся... отже він став тигром... а мої уста кажуть чисту правду...

— Таки так... правду кажеш!... З тебе розумний чоловік! — і всі тоті люди з сивими бородами потакнули ему.

Аж ось і Мавлі втиркнув ся до бесіди: — Агі! чи то всі ваші історії таке пусте пугукане як того пугача нічного, та таке пусте балакане, як бесіда малп? Той тигр уродив ся кривим і тому він храмає, то знають всі в джунглях. Той Бульдео хоче, щоби ви вірили его байкам! Агі! Він плете вам щось о души якогось лихваря а боїть ся навіть такої звирини, що не має й на стілько відваги, як найзвичайніший шакаль! Ой ти споволо-

сий Бульдео, чи не учив ти ся у Бандарльогів?

— Ого! то той посьміток, той ледащий вовків син? Та й ти тут джунгліське зіленько? Що ти дзявкотити? Коли ти так его добре знаєш, того тигра, то ліпше занеси его шкіру до Банівара, бо правительство назначило сторуپی за его голову. А ще ліпше зробиш ти бездомний морхворию, коли стулиш рот і не будеш відзивати ся, коли говорять старші і мудріші люди.

Мавлі встав. — Я сидів тут цілий вечер і слухав — сказав він і показав зуби, мовби хотів кинути ся на зібраних — і винявши може два рази, не сказав Бульдео ані одного словечка правди о джунглях, котрі преці вам всім таки перед самим носом. Як же мені тут вірити в его історії о якихсь дурних духах — о страхах, та вовкулаках? Агі!

— Той хлопчище мусять гонити худобу на пасовніско! — сказав начальник громади. — То вже най — най — найвисша пора. — А Бульдео глянув на Мавліго такими очима, як би хотів его зїсти, а відтак потягнув дим з водяної люльки так, що она аж забулькотіла.

Майже у всіх індійских селах виганяє кілька хлопців корови та буйволи досвіта на папу а вечером приганяють єї назад домів. Ті самі звирята, що европейского пастуха розгратували би під своїми ногами, дають ся спокійно індійским хлопцям тягнути за ніс, кричати на себе і бити. Доки хлопці при стаді, то оно безпечне, бо навіть і тигр не важить ся нападати на стадо коров і буйволів. Але скоро

они відійдуть збирати цвїти або ловити ящірки, то дикі звирі нападають часто на худобу і тягнуть єї в гушавину.

На другий день рано, саме коли сонце всходило, їхав Мавлі гордо улицями села на Рамі, великім буйволі, що був проводирем стада. Сіросиняві буйволи, з своїми довгими, в зад загненими рогами і дико свїтлячими очима, виходили із своїх загород один по другим та ішли довгим рядом. Мавлі зараз з самого початку показав хлопцям, що він тут пан і володїтель. Він бив звирята довгим гладким бамбусовим буком і приказував своїм товаришам таким голосом, що годі було его не слухати, щоби они пильнували коров а він сам буде коло буйволів.

Індійске пасовніско буває часто засипане каменем, зарослим докола густими корчами і високою травою. Денеде суть малі яри, а худоба пасе ся в тіни попід скалами або попід стінками долин. Мавлі вигнав стадо аж до того місця, де Ваїгунга впливає з джунглів на рівнину. Він зуунув ся з Рамі і побіг в бамбусовий гушавник. — Ну! преці ти раз прийшов! — відозвав ся брат Сірко, котрий чекав там, так, як був обцяв. — Я тут неодоного дня виглядав тебе надармо! Що то значить ся, що ти тільки пригнав сюди худоби?

— Я громадским пастухом! — сказав Мавлі. — Що там чувати про Шір Хава?

— Він вернув і не раз підсїдав на тебе. Але тепер знову виніс ся, бо дичини тут щораз менше. Але він таки конче завзяв ся тебе убити, скоро лиш буде можна.

і заряду школи. Діти шкільні відіграли з вервою „Піч Вифлеемску“ в трех явах, а кожде предстале...

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 27 січня. З Франкфурту н. М. доносять до N. fr. Presse, що конференція в справі роззброєння має ся відбутися в Копенгагаї.

Прага 27 січня. Politick обговорює оногдашню конференцію і каже, що імовірно розбирати по справу закриття парламенту і заведе §.14.

Маяля 27 січня. Филиппи проголошено дня 23 с. м. республікою. Конгрес уповажнив Агінальда до виповідження війни Американцям.

Софія 27 січня. Вісти о непорозуміннях межі Болгарнею а Румунією суть після офіціальних газет безосновні і мають своє жерело лиш в спекуляціях біржевих.

Переписка зі всіми і для всіх.

Народовець з Городенки. Шкода, що Ви справу колядників трохи за пізно порушили, коли коляда вже минула. З колядниками бачите дійсно клопіт і то всюди, не лиш у Вас в Городенці.

— Він забезпечив ся від того! — сказав на то брат Сірко. — Поплив долі рікою Ваїгунга.

— То его Табакаї так нарадив. Ему самому було би то й на гадку не прийшло. Мавглі, поклавши собі палець на губи, постояв хвилю і думав: Великаї яр над Ваїгунгою...

— Я? Ні, я сам би не міг, але я привів з собою мудрого дорадника.

Брат Сірко побіг і щез в якійсь печері. А відтак показала ся з неї велика сива голова, котру Мавглі знав дуже добре і воздух аж задрожав від страшного крику джунглів — то завив жалібно голодний вовк, що в полудне вийшов на лови.

— Акеля! Акеля! — крикнув Мавглі і аж плеснув в долоні з радости. — Ах! Таже я міг то собі погадати, що ти на мене не забудеш... Велике діло перед нами... Розділи мені стадо на дві половини, Акелью! Здержжи корови з телятами і відлучи їх від буйволів.

Оба вовки кинули ся помежи стадо і удаючи стали бігати помежи поодинокі гуртки а за хвилю виконили ся знову на поле та заодно удаючи бігали і скакали. Товариша поїдоймала голови і стала страшно соїти потиравши ніздря широко. Она уставилась в два гурти. Один зробили корови, котрі серед страшного рикуну обступили свої телята, готові боронити їх кожної хвилі і кинути ся на вовка зі спущеними в долину рогами.

ральність і розпусту. На таке поведене буде певно кожний розумний чоловік так само обурювати ся, як і Ви. Атже й у Львові буває таке, що колядників мусять часто замкати аж до арешту. Нам видить ся, що найліпше було би, як би наші отці духовні виступили против ходження колядників по хатах, а братства церковні повинні би такі самі в інтересі своєї поваги і поваги та сьвятости церкви залишити звичай ходження по коляді.

тали своїми великими очима — ба, они представляли страшенний вид, але далеко не так небезпечний, як корови, бо не мусяли телят боронити. І шестеро людей були би так не розділили стада.

— От диви ся! — відозвав ся задиханий Акеля. — Хотять знову злучити ся. Що мені робити?

Мавглі вискочив на Раму.

— Бугаї наперед! На ліво з ними! Брате Сірку, держи ти корови разом, коли ми підемо, і нажени їх до долішного кінця яру!

Як далеко? — спитав сірий брат, котрому аж піна точила ся з писка.

Так далеко, аж боки яру будуть так високі, що Шір Хан не буде міг перескочити. Там їх спини, аж ми зійдемо.

І буйволи та бугаї гнали дальше на ліво, скоро лиш Акеля заревів. Брат Сірко бігав вздовж передного ряду коров, а коли они хотіли кинути ся на него, втіквав він зручно в бік і так вів їх аж до долішного кінця яру.

— Оттак добре! Жени! Ще раз! Стережись Акелью, стережись! — а ні то буйволи возьмуть тебе на роги!... Гей, га! — отто радість! Та же то ще завзятійше як на ловах в джунглях! Чи гадав би ти, Акелью, коли, що тота товариша може так борзо бічи?

— Я — я нераз і не два гнав ся за ними, коли був ще молодим! — відозвав ся на на то вовк із туману пороку. — Чи гнати їх тепер в гущавину.

— Жени наперед! Жени! Скоренько, Рамо аж мало не сказить ся із злости! Ох! Коби то я міг ему сказати, чого я нині від него жадаю!

(Дальше буде).

небезпечна, бо особи, що дістають спазмів, можуть впрочім бути зовсім здорові, але она дуже докучлива. Спазми впрочім в старшій віці дуже часто минають самі від себе. Від спазмів треба лічити ся в той спосіб, щоби не лиш усувати в тілі їх причини, але й піддержати духа. — 2) Позичку можна дістати, але на гіпотеку і треба мати двох ручителів.

(Просимо присилати питання лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати ані марок, ані карт кореспонденційних до відповіді.)

25 кр. — кожда серия 10 штук.

Збірка історичних портретів в виді листової марки, величина 60x27 міліметрів, ритованих на сталі, одинокий підручник для молодежи. Для замовлень з провінції треба дочислити порто з реком. 15 кр. Адміністрація „Нар. Часописи“.

Рух поїздів залізничних

важний від 1 жовтня 1898, після середно-европ. год.

Відходять до

Table with 2 main columns: Поезішні, Особові. Rows include Кракова, Підволочиск, Підвол. з Підз., Іцкан, Ярослав, Белзця, Тернополя, Сколього, Стрия, Хирова, Лавочного, Янова.

Поїзд блискавичний зі Львова 8:40 рано, в Кракові 1:48 по полудня, у Відні 8:56 вечер.

Приходять з

Table with 2 main columns: Поезішні, Особові. Rows include Кракова, Підволочиск, Підвол. з Підз., Іцкан, Тернополя, Белзця, Ярослав, Гребенова СкольогоїСтрия, Лавочного, Стрия, Калуша, Янова.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від лївівського; коли на залізниці 12 год., то на львівськїм годиннику 12 і 36 мін.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцію відповідає: Адам Креховецкий.

TYGODNIK ILLUSTRROWANY

З роком 1899-им розпочинаємо 40-ий рік існування нашого письма, хоча його і даліше бути приятелем кожного дому.

Завдяки моральній і матеріальній підпорі суспільности, наш „Tygodnik“, почавши від скромного початку, міг розширити ся і стати на рівній степені з подібними видавництвами цілої Європи.

По мысли засади; „Поводжене обов'язує“, старати ся будемо й даліше поступати наперед, аби бути першими в ряді ілюстрованих письм.

Почавши від 1-го січня 1899 року розширяємо значно додаток повістей „Tygodnika“: кожний передплатник нашого письма, крім самого письма і дотеперішного додатку повістей, додаваного в аркушах і цікавого найзнаменитші твори чужої літератури, одержить

без ніякої доплати

(ані за книжки, ані за їх пересилку)

12 ТОМІВ ПИСЬМ

ГЕНР. СЕНКЕВИЧА.

Письма Сенкевича вийдуть в новім, стараннім виданні, виключно для передплатників „Tygodnika-illustrowanego“ і обіймуть — винявши спопуляризовану вже трильоґію —

всі новелі, повісти, листи з подорожній,

одним словом: цілий доробок літератеский знаменитого писателя, котрий здобув вже славу і популярність в цілім світі.

Кожний том Бібліотеки СЕНКЕВИЧА обнимати буде що найменше 10 аркушів, формату звичайної 8-ки, на добрім папері і добрим друком. Загальне число томів буде около 30, містячих в собі слідуєчі твори Сенкевича:

НОВЕЛ. Stary sługa. — Hania. — Szkice węglem. — Janko Muzykant. — Przez stepy. — Orso. — Z pamiętnika roznańskiego nauczyciela. — Komedia z pomyłek. — Za chlebem. — Latarnik. — Niewola tatarska. — Jamioł. — Bartek zwycięzca. — Ta trzecia. — Sachem. — Sielanka. — Walka byków w Hiszpanii. — Wspomnienia z Maripazy. — Z puszczy Białowieskiej. — Wycieczka do Aten. — Wyrok Zeusa. — Z wrażeń włoskich. — Organista z Poniędzy. — U źródła. — Lux in tenebris lucet. — Bądź błogosławiona. — Pójdźmy za Nim.

ЛИСТИ З ПОДОРОЖИЙ по Америці і Африці. — Листи з Риму, Венеції і Парижа.

ЛИСТИ О ЗОЛІ.

ДРАМАТ. Na jedną kartę. — Czyja wina?

ПОВІСТИ. Bez dogmatu. — Rodzina Połanieckich. — Quo vadis, повість з часів Нерона.

Тим способом в протягу кількох літ, кожний передплатник „Tygodnika-illustrowanego“, одержуючи річно звич 120 аркушів найліпших творів літератури польскої, стане властителем бібліотеки Сенкевича, недоступної доси задля високої ціни для ширшого загалу читаючих.

Редактор: Др. ЙОСИФ ВОЛЬФ.

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧИНИ приймає, числа оказові і проспекта даром висплас

Головна Агенція і Експедиція „TYGODNIKA“ у Львові

Пасаж Гавсманна ч. 9 і всі книгарні і контори письм.

Передплата виносить з додатками і премією т. г. з 12 томами письм Сенкевича:

У Львові: квартално: 3 зр. 60 кр., піврічно: 7 зр. 20 кр., річно: 14 зр. 40 кр.

В Галичині з пересилкою поштовою: квартално: 3 зр. 75 кр., піврічно: 7 зр. 50 кр., річно: 15 зр.

В слідуєчій році „Tygodnik“ друкувати буде одночасно дві повісти ориґінальні, іменно, крім

„KRZYŻAKÓW“ СЕНКЕВИЧА

зачнемо з Новим Роком 1899-им друк більшої повісти п. з.:

„ARGONAUCI“ Елізи Ожешкової, і

ПРУСА „ТАМ...“

Посідаємо також ориґінальну працю славного нині заграницею писателя Станіслава Пшибишевского, котрий написав для нас по польски поему прозою п. з.: „JASNE NOCE“ ілюстровану К. БРОНЕВСКИМ.

Крім того в часті белетристичній маємо запевнене сотрудничество таких писателів, як: Bałucki Michał, Ks. Chelmiecki Zygmunt, Gliński Kazimierz, Gomulicki Wiktor, Jankowski Czesław, Jeske-Choiński Teodor, Jordan, Konopnicka Marya, Lubowski Edward, Or-ot, Reymont Władysław, Marya Rodziewiczówna, Sewer, Szymański Ad., Tetmajer Kaz. і і.

Також помістимо для нас написані три спеціальні студії: „WSPÓŁCZEŚNI POESCI POLSCY“ написав А. ЛЯНГЕ. „NOWA BELLETRYSTYKA POLSKA“ нап. А. ПОТОЦКИЙ. „O KRYTYCE WSPÓŁCZESNEJ POLSKIEJ“ нап. Володисл. ЯБЛОНОВСКИЙ.

Посідаємо також студию порівнавчу Ігн. Матушевского:

„Stanowisko Mickiewicza w literaturze powszechniej“,

та працю Л. КОРОТИНСЬКОГО „O TOMASZU ZANIE“.

Помістимо також незнані доси

LISTY ZYGMUNTA KRASINSKIEGO do Delfiny Potockiej (1839-1843), з поясненнями Раймунда Станіслава КАМИНСЬКОГО.

Званий філософ і знаток Плятона п. В. Лютославский, жертвував нам ориґінальну а дуже популярну розвідку п. з.:

„Istnienie duszy“,

в котрій, на підставі науковій доводить, що в чоловіці треба конче признати існуване індивідуально-духового початку.

Дальші серії цікавої статі Олександра Кравсгара

„O DAWNYCH PAŁACACH WARSZAWSKICH“,

з многими ілюстраціями, вже маємо, а крім того дуже інтересну річ Г. Садовского п. з.:

„ORDERY I OZNAKI HONOROWE DAWNEJ POLSKI“.

В безплатнім додатку повістевім помістимо новий роман історичний звістного нині угорского автора Юлія Вернера п. з.:

„Z PORIOŁÓW“.

Красний той і цікавий роман з часів угорских війн домових, перетолкувала для „Tygodnika“ п. В. Ярошевска.

В ЧАСТИ ІЛЮСТРАЦІЙНИЙ подамо репродукції найзнаменитших малярів наших також і красками.

Видавці: ГЕБЕТНЕР і ВОЛЬФ.